Publicerad 2012-02-17 23:14 av Peter Palm

Denna dikt är mitt bidrag i hyllningsboken "181 dikter till Tranströmer" skapad här på poeter.se.

Livet levt för tidigt (från Tranströmer-antologin år 2011)

Suddig fullmåne bakom molnen
tvekande höstvindar i träden
kvällens bilförare utan mål
nattens fotgängare utan närkontakt

Något säger mig att krafterna är enade
något säger mig att jag är smått försenad
Jag inväntar väntandet mitt i
den rasande och stormande aktiviteten

Ryggont, huvudvärk, trevan, tvekan;
- Jag har inte tid att leva.
Ambivalens, passivitet, ångest, stillastående;
- Du har inte tid att vara frånvarande.

Manande och förmanande röster
pockande och lockande lustar
anpassningens kistspikar slås i
medelvägens handbojor blänker kallt

Att våga vara där man är
att våga vara där det är
att våga sakna och längta och lida
och trängas och sprängas och bli galen
sedan omfamna allt
sedan ta det i hand
Stanna en stund och vila en stund
höra, känna, se
och sedan vidare.

Texten är utskriven från Poeter.se
Författaren Peter Palm med Poeter.se id #36455 innehar upphovsrätten